

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 2T/31/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115010462
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2016:2115010462.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava, samosudkyňou JUDr. Katarínou Batisovou, v trestnej veci obžalovaných A. J. a D. Q., trestne stíhaných pre prečin ublíženia na zdraví spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 156 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len „Trestný zákon“) a iné, na hlavnom pojednávaní konanom v Trnave dňa 03. marca 2016 takto

r o z h o d o l :

O b ž a l o v a n í : A. J., nar. 06.09.1986 v A., trvale bytom Dvorníky XX, okres W.,

D. Q., nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom R. XXX, okres W.

s a u z n á v a j ú z a v i n n ý c h , ž e

dňa 01.01.2014 v čase okolo 00.30 hod. až 01.00 hod. v obci R. v bare „U R.“ v chodbe pri toaletách fyzicky napadli U. P., nar. XX.XX.XXXX v Y., trvale bytom P., R. XXXX/XXA, prechodne bytom P., M. XX/XX a to tak, že obvinený A. J. mu držal ruky za chrbtom, následne podišiel k nemu obvinený D. Q., ktorý ho opakovane udieral päšťami do oblasti tváre, následkom čoho U. P. spadol na zem a tu ho opakovane kopal nohami do oblasti tváre, čím poškodený U. P. utrpel pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy a tváre hlavne vpravo, bez známok otrasu mozgu, s príznakmi vegetatívnej symptomatológie, zlomeninu oblúka jarmovej kosti vpravo s miernym posunom kostných úlomkov a zlomeninu nosových kostí a nosovej priehradky bez posunu kostných úlomkov, t.j. v zmysle znaleckého posudku z odboru zdravotníctva zranenia ľahké s dobou liečenia od 01.01.2014 do 21.02.2014 a s dobou obmedzenia v bežnom spôsobe života poškodeného v trvaní 4 až 5 týždňov,

t e d a

- spoločným konaním inému úmyselne ublížili na zdraví,
- spoločným konaním sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom dopustili výtržnosti tým, že napadli iného,

č í m s p á c h a l i

- prečin ublíženia na zdraví spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 156 ods. 1 Trestného zákona,
- prečin výtržníctva spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona,

Z a t o s a o d s u d z u j ú :

Obžalovaný A. J.:

Podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd podmienienečne odkladá výkon trestu odňatia slobody.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona súd určuje skúšobnú dobu na 18 (osemnásť) mesiacov.

Obžalovaný D. Q.:

Podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd podmienienečne odkladá výkon trestu odňatia slobody.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona súd určuje skúšobnú dobu na 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd ukladá obžalovaným povinnosť, aby nahradili spoločne a nerozdielne poškodenému U. P., nar. XX.XX.XXXX v Y., trvale bytom P., R. č. XXXX/XXA, t.č. M. č. XX/XX škodu vo výške 1730,40 eur a poškodenej spoločnosti UNION zdravotná poisťovňa a.s., so sídlom Bajkalská 29/A, Bratislava, IČO: XXXXXXXX, škodu vo výške 1707,23 eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku sa poškodený U. P., nar. XX.XX.XXXX v Y., trvale bytom P., R. č. XXXX/XXA, t.č. M. č. 41/35 so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 10.03.2015 bola Okresnému súdu Trnava doručená obžaloba Okresnej prokuratúry Trnava na obvinených A. J. a D. Q. pre prečin ublíženia na zdraví spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 156 ods. 1 Trestného zákona a prečin výtržníctva spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a dôkazov zabezpečených v prípravnom konaní vydala samosudkyňa Okresného súdu Trnava dňa 16.06.2015 pod č.k. 2T/31/2015-232 trestný rozkaz, ktorým obvinených uznala vinným v zmysle obžaloby, uložila im trest a povinnosť nahradiť škodu poškodeným.

Proti trestnému rozkazu podali obvinení ako aj prokurátor včas odpor.

Súd vykonal v dňoch 03.11.2015, 19.01.2016 a 03.03.2016 (dňa 03.03.2016 bolo vykonané hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaných, ktorí žiadali, aby súd konal v ich neprítomnosti) dokazovanie výsluchom obžalovaných, výsluchom svedkov M. B., Y. B., D. F., T. U., G. W., výsluchom poškodeného U. P., výsluchom znalca L. U. a čítaním listinných dôkazov a zistil nasledovné:

Obžalovaný A. J. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku učinil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku o tom, že zo spáchania skutku sa cíti byť nevinný. Z jeho výpovede na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že spoluobžalovaný D. Q. prišiel za ním, že U. P. mal biť svoju priateľku na záchodoch, čo on nevidel a keďže je s ním kamarát, išiel za ním mu dohovoriť a spoluobžalovaný išiel hneď za ním. Poškodený povedal obžalovanému Q., že prečo sa žaluje a vtedy sa zahnal. Nikto poškodeného nebil, U. P. sa zahnal, on sa uhol, lebo si myslel, že ide udrieť jeho, avšak poškodený si spolu s Q. dali po facke a potom ich následne rozdelili. Pritom obžalovaný Q. stál za chrptom po ľavej ruke obžalovaného J.. Potom išli ďalej do priestorov baru, on si sadol k svojmu stolu, obžalovaní si sadli k svojmu stolu, ďalej sa neriešilo nič. K incidentu bližšie uviedol, že nevidel ako poškodený dal facku obžalovanému Q., bol otočený, len počul, že padli dve facky. Nevidel žiadne facky, ale tá druhá facka mala byť tak, že obžalovaný Q. ju mal vrátiť poškodenému.

Potom odtiahol on poškodeného, pričom za nimi stál U. a F., oni chytili obžalovaného Q., odtiahli ich a išli spolu do priestoru baru. U. a F. tam boli od začiatku, ale on ich nevidel, oni povedali, že tam boli, že všetko videli, on však o tom nevedel. Povedali mu to ešte v ten večer, že boli za chrbtom, on ich nevidel, on vedel len to, že je za ním obžalovaný Q.. Keď odťahoval poškodeného, povedal im, aby sa nebili. Obžalovaný Q. stál za jeho chrbtom, F. a U. už držali Q.. Poškodený nemal tvár začervenanú. Z baru odišli okolo 4 hodiny, pričom poškodený tam ešte bol. Na druhý deň sa stretol s poškodeným a G. W. na autobusovej zástavke, kde bol aj obžalovaný Q. a G. hovoril, že poškodený U. ide na pohotovosť a že im zapáli autá. Na otázku obhajkyne uviedol, že nevidel ako obžalovaný Q. kopal poškodeného a poškodenému ruky, keď ho udieral obžalovaný Q. nedržal, pričom poškodený bol pod vplyvom alkoholu.

Obžalovaný D. Q. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku učinil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku o tom, že zo spáchania skutku sa cíti byť nevinný. Z jeho výpovede na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že do baru prišli po polnoci krátko on, J. a F., a ešte U.. Stalo sa to asi o 01.00 hod. ráno, keď išiel na toaletu a tam bol P. s B., vychádzal z toaliet, oni sa tam hádali, nevšimol si to, vstúpil do baru, obžalovaný J. bol pri bare, on sa s nimi poznal, tak mu povedal, aby mu dohovoric, že nech nerobí zle. Potom poškodený P. vyšiel von z tej chody z toaliet, obžalovaný J. ho chytil okolo pásu, tam mu dohovoral, aby nerobil zle. V tom poškodený P. vyletel na neho, že čo žaluje, dal mu facku, on mu ju vrátil a potom ich rozdelili. Potom išli naspäť do baru, poškodený P. prišiel za ním sa mu ospravedlniť, podal mu ruku a bol tam do rána asi do 05.00 hod. Nebolo mu nič. Poškodený sa na neho priamo zahnal. Rozdelili ich na polovicu U. a F., F. chytil jeho a U. P. chytil asi spoluobžalovaný. Videl ako svedkyňa B. plakala, chodila po bare a sťažovala sa, že ju poškodený bije. Pred incidentom a ani po ňom nemal poškodený žiadne zranenia na hlave. Na rukách mal krv pred incidentom, to si všimol, keď išiel na záchod. Poškodený sa mu potom ospravedlnil, že ho to mrzí a že nechce mať problémy. Na druhý deň poškodený a jeho brat mu povedali, že mu zapália auto.

Z výpovede svedka a poškodeného Petra P. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že pravda nie je to, že sa to stalo okolo 03.00 nad ránom, bolo to okolo pol jednej po pol noci. Došli do baru u Y., začal piť červené striky, vypil nejaké dva, celý deň nejedol, zostalo mu zle, obžalovaný J. došiel k nemu, chytil ho z boku a povedal mu, že či má problém s D. Q.. On mu povedal, že nie. Keď došli do uličky ako sú WC, v tom obžalovaný Q. ho trafil päťou do tváre viackrát a tým spadol na zem. Potom len cítil údery s kopancami do pravej časti tváre. Chvíľu na to tam prišla jeho frajerka, zdvihla ho zo zeme, bol celý zakrvavený a tá Y. čo mala ten bar mu priniesla servítky, utieral si tvár, potom J. s Q. prišli za ním, že to tak nemysleli. Nechápavo pozeral, nechápal, čo to bolo a chvíľu na to odišiel odtiaľ preč. Potom ako odišiel, tak išli k frajerke do Q., išiel hneď spať, bral to tak, že dostal iba bitku, nevedel, že má niečo zlomené, ráno sa išiel napiť a zacítil, že má asi niečo zlomené na tvári, zavolať bratovi, pretože cítil ešte alkohol v sebe a nebolo mu dobre. Zavolať bratovi, aby ho zobral na pohotovosť, potom mu povedal, čo sa stalo. On mu povedal, že príde pre neho, že ho zoberie na pohotovosť. J. ho chytil za ramená, keď bol pri pulte a išiel smerom na WC. Ako bol na ňom zavesený, chytil mu ruky, dal mu ich dozadu za chrbát a v tom cítil úder na tvár. Úder cítil minimálne 4-5 krát. Po úderoch spadol na zem, začali ho kopať do tváre. Padol na bok na ľavú stranu. Kopanie trvalo asi 5 minút. Pri incidente nikoho iného nevidel. Chodba kde sa to stalo je úzkou uličkou, kde by sa nezmestilo 5 ľudí. Na druhý deň sa s obžalovanými stretol na zástavke aj so svojim bratom. Lekárske ošetrenie vyhľadal na druhý deň ráno. V ten večer s nikým iným konflikt nemal. Pri úderoch sa nebránil, pretože to nečakal a bolo to rýchle. Frajerka bola s ním v bare. Ďalej sa vyjadroval k zdravotným následkom tohto incidentu a to tak, že sa nemôže zamestnať, že máva tiky na pravej strane oka a keď je chladné počasie, stuhne mu tvár.

Obžalovaný J. na výpoved' poškodeného uviedol, že nevypovedá pravdu. Takto sa vyjadril aj obžalovaný Q..

Z výpovede svedkyne M. B. vyplynulo, že spolu s poškodeným išli na P. sa zabávať, to čo je napísané v obžalobe je pravda, len nestalo sa to o 03.00 hod, stalo sa to chvíľku po pol noci. Obžalovaní s U. boli kamaráti, nevie prečo to spravili, že ho napadli. Ohňostroj sa išiel púšťať, boli tam všetci známi kamaráti, U. (poškodený) bol pri bare, obžalovaný J. ho len chytil a viedol ho k WC do úzkej uličky. D. vpredu pri bare nevidela. Potom už len krik, barmanka tam kričala, ona tú bitku nevidela, išla za ním, poškodený bol celý krvavý, mal posunutú ľavicu kosť, potom sa mu obžalovaní ospravedlňovali, že oni to tak nemysleli, potom sa išli naspäť baviť, oni išli k nim domov. Mesiac po incidente obžalovaný J. prišiel k nej domov, tam začal na D. rozprávať, že on nechce mať kvôli nemu problémy, lebo vedel, že je na neho trestné

oznámenie a nie je to prvá bitka, o ktorej vie. Q. doniesla poškodenému servítky k stolu, poutieral sa a išli domov. Chodbička kde sa to udialo je úzka, ale pri chodbičke je väčší priestor a tam stáli aj ostatní z baru. Keď svedkyňa prišla do chodbičky, poškodený ležal na zemi na boku a bol dobitý. Tiekla mu krv z nosa, z úst, na líci sa mu triasla koža. S poškodeným bola v bare celý večer ale nie vždy pri stole boli spolu. Priateľa v ten večer nevidela možno len minútu, dve. Pri toaletách s poškodeným nebola, v ten večer sa pohádala s ním, ale to bolo hneď na začiatku, keď prišli a to bolo preto, lebo ona chcela ísť do baru. Domov išli o druhú, keď sa to ukludnilo.

Obžalovaný Q. na túto výpoveď svedkyne uviedol, že táto výpoveď nie je pravdivá.

Z výpovede svedka G. W. vyplynulo, že skutočnosti vie len z rozprávania. Pri incidente nebol. Ráno volal bratovi a keď prišiel za ním, porozprával mu, že ho zbili. Potom išli k lekárovi. Nepovedal mu brat ako ho zbili. Len to, že ho J. chytil pod krk, odtiahli ho na WC a tam ho zbili. Keď videl brata, ten mal opuchnutú tvár, pomliaždeniny.

Z výpovede svedkyne Y. B. vyplynulo, že ona žiaden konflikt medzi poškodeným a obžalovanými nevidela a ani o ňom nepočula. Poškodený nemal nijaké poranenia a v ten večer pil červený strik, vypil ich viac. Obžalovaní pili ale nie veľa. Prečo si pamätá čo pil poškodený a nepamätá, čo pili obžalovaní vysvetlila tak, že to je preto, lebo poškodený sedel vzadu a mal červenú trigovicu. Poškodeného nepoznala, obžalovaných poznala.

Z výpovede svedka D. F. vyplynulo, že v bare u R. v inkriminovaný čas bolo vidno, že frajerka poškodeného bola uplakaná. On, J., U. a Q. boli pri pulte. P. bol na WC s Q.. Q. hovoril J., že začína si, že sa tam žaluje. Že poškodený si začínal do Q.. J. zobral P. späť na WC a chcel mu vysvetliť, aby nerobil žiadne problémy. Q. ako aj on s U. tam išli za nimi. Tam sa rozprávali a zrazu cez J. P. uderil Q., dal mu facku. On mu ju hneď vrátil. Spolu s U. chytili Q. a zobrali ho späť do baru. Q. uderil poškodeného otvorenou dlaňou. K incidentu na zemi nedošlo. Vie o tom, že poškodený sa išiel ospravedlniť Q.. Za poškodeným a obžalovanými on s U. išli preto, lebo sú kamaráti a ak by sa niečo stalo. Boli na začiatku chodbičky a pozerali sa. Obaja obžalovaní mu boli otočení chrbtom. A poškodený bol otočený tvárou k nemu. U. stál niekde za ním alebo pri ňom. Všetko toto sledoval preto, lebo obžalovaní sú jeho kamaráti a motívom bola tá skutočnosť, že je vidieť, keď sa v spoločnosti niečo deje, je to inštinkt a preto išiel za obžalovanými.

Z výpovede svedka T. U. vyplynulo, že všetci boli za pultom v bare (on, F., J. a Q.). Q. prišiel za J. a odišli aj s poškodeným do chodbičky k WC. Tam boli všetci, naraz poškodený niečo zakričal na D., uderil ho, obžalovaný Q. mu to vrátil a potom ich rozdelili. Boli to len facky. On so Šándorom rozdelil Q. a J. P.. Ku kopaniu a udieraniu medzi nimi nedošlo. Za obžalovanými išiel preto, lebo chcel vedieť, že čo sa deje. On stál za Q., bol mu otočený chrbtom, potom bol J., nevie ako stál a potom bol P., ten stál tvárou k nemu. F. stál pri ňom. H. videl tak, že poškodený uderil obžalovaného Q. a Q. mu dal facku. Boli to len dve facky. Nevidel, žeby mal poškodený v ten večer zranenia na tvári. Poškodený bol v bare do rána. To vie od barmanky a od chlapcov. Keď on odchádzal z baru, v bare boli ešte obžalovaní.

Z výpovede znalca MUDr. L. U. vyplynulo, že poškodený dňa 01.01.2014 pri fyzickom incidente utrpel pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy a tváre vpravo bez známok otrasu mozgu s prejavmi vegetatívnej symptomatológie, zlomeninu oblúka jarmovej kosti vpravo s miernym posunom kostných úlomkov a zlomeninu nosových kostí a nosovej priehradky bez posunu kostných úlomkov. Zranenie takéhoto charakteru vzniká priamym pôsobením tvrdého tupého predmetu, ktorý môže byť napr. ruka útočníka zovretá v päšť, prípadne noha útočníka, čiže ku vzniku zranenia mohlo dôjsť napr. úderom ruky zovretej v päšť, prípadne úderom nohy kopnutím a ako uviedol v znaleckom posudku, zranenia, ktoré boli popisované v dokumentácii bolo možné spôsobiť relatívne i jedným úderom, nevylučuje však, že úderov do oblasti hlavy a tváre mohlo byť vedených i viac. Intenzita pôsobiacej sily pri vzniku týchto zranení sa pohybovala od stredne silnej až po silnú. Predmetné zranenia veľmi nepravdepodobne môžu byť spôsobené jednou fackou otvorenou dlaňou ruky a to najmä pri vzniku zlomeniny oblúka jarmovej kosti, pri ktorej došlo aj k miernemu posunu kostných úlomkov. Zlomenina oblúka jarmovej kosti bola riešená operačne i keď s odstupom času, pri ktorej bola vykonaná repozícia, to znamená, že kostné úlomky boli vyrovnané do osovej roviny a po tomto zákroku by nemali zostať žiadne funkčné trvalé následky. Skonzumovaný alkohol mohol otupiť bolesť poškodeného, pretože alkohol za určitých okolností môže utupovať bolesť. A preto poškodený mohol po prebudení cítiť intenzívnejšiu bolesť ako

večer. Zranenia aké utrpel poškodený si nevyžiadali okamžitú lekársku pomoc. Poškodený mohol ísť domov po tejto bitke, vyspať sa a až po prebudení pociťoval bolesť a tak vyhľadal lekársku pomoc. Nie je tiež vylúčené, aby poškodený naďalej zotrval v bare, posedel pri stole. Znalec zotrval na záveroch znaleckého posudku s tým, že ku zraneniu mohlo dôjsť spôsobom ako uviedol poškodený. Na otázku obhajkyne uviedol, že poškodeného on nevyšetroval, vychádzal pri vypracovaní znaleckého posudku zo zdravotnej dokumentácie.

Obhajkyňa obžalovaného A. J. vo svojej záverečnej reči uviedla, že „domnievam sa, že v obžalobe sa nepodarilo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázať, že obžalovaní spáchali skutok tak, ako je to uvedené v obžalobnom návrhu. V prvom rade, poukazujem na značný rozpor týkajúci sa času kedy malo dôjsť ku skutku ako takému. Poškodený sám vo svojej výpovedi uviedol, že ku skutku malo dôjsť v čase okolo 01.00 hod. po polnoci a nie v čase okolo 03.00 hod. ráno tak, ako je to uvedené v obžalobnom návrhu. Túto skutočnosť potvrdila aj nepriama svedkyňa a to priateľka poškodeného Nikoleta Koleníková. Výpoveďami samotných obžalovaných ako aj jednotlivých svedkov či už D. F., alebo T. U. bolo jednoznačne preukázané, že síce došlo k slovnej potýčke medzi obžalovanými a poškodeným, ako aj k malému konfliktu, ktorý však nenapĺňa znaky skutkovej podstaty trestného činu ublíženia na zdraví, napĺňa možno znaky priestupku proti občianskemu spolunažívaniu. Výpoveď obžalovaných, že nedošlo k fyzickému útoku tak, ako to vo svojej výpovedi uvádzal poškodený, bola jednoznačne potvrdená priamymi účastníkmi, D. F. a T. U.. Rovnako bola potvrdená aj výpoveďou svedkyne B., ktorá poprela akúkoľvek vedomosť o tom, že by malo dôjsť k nejakému závažnejšiemu konfliktu medzi obžalovanými a poškodeným. Žiadam súd, aby výpoveď svedka G. W. nebral do úvahy, nakoľko tento nebol prítomný ani len v bare „U R.“ v obci R., ale všetky skutočnosti, ktoré uvádzal mal len z počutia, rovnako ako svedkyňa M. B., ktorá rovnako nebola prítomná pri danom konflikte. Vzhľadom na vykonané dokazovanie navrhujem, aby súd oslobodil obžalovaných spod obžaloby v zmysle § 285 písm. a) , nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. V prípade, že by súd dospel k názoru, že sa skutok stal, a vykazuje znaky trestného činu, navrhujem, aby s poukazom na osobu obžalovaného uložil obžalovanému peňažný trest, nakoľko mám za to, že takýto trest je dostatočný na nápravu páchatela.“

Splnomocnený zástupca poškodeného U. P. vo svojej záverečnej reči uviedol, že „pokiaľ ide o trestnú činnosť obžalovaných po ich vypočutí , po vypočutí poškodených ako aj svedkov som presvedčený, že boli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty trestných činov ublíženia na zdraví a výtržníctva v zmysle obžaloby. Obžalovaný sa v rozhodnom čase nachádzal v bare menom Y. v obci R. spolu s poškodenými, pričom poškodeného U. P. fyzicky napadli. Svoje konanie označili akýmsi vzájomným fackovaním, pričom však doložený znalecký posudok L. U. ako aj ďalšie podporné dôkazy vo forme lekárskeho hospitalizačného správy jednoznačne preukázali, že následky tohto tzv. fackovania na poškodenom U. P. boli vážne a devastačné. Svedkovia obhajoby vypovedali, že pokiaľ ide o vzťah obžalovaných sú ich priateľmi, preto sa javí ich výpoveď vzhľadom na tieto personálne väzby ako nedôveryhodná. Aj pokiaľ ide o skutkové okolnosti v ich prítomnosti v čase fyzického napadnutia U. P. sú ich výpovede nedôveryhodné. Nakoľko ani jeden z nich nevysvetlil náležitým spôsobom, prečo sa v danom stiesnenom priestore nachádzal v čase fyzického napadnutia U. P.. Pokiaľ ide o nárok na výmer trestu v tomto sa pripájam k obžalobe bez bližšieho hodnotenia. Chcem povedať, že aj v súčasnosti má poškodený U. P. sťažnú verbálnu komunikáciu a tak isto je defakto znemožnený výkon jeho práce ako stavebného robotníka. Žiadam súd aj napriek tomu, že nie v celku sa stotožňujem so znaleckým posudkom. S nárokom U. P. preto navrhujem, aby súd rozhodol o nároku o sume 1740,30 Euro a najmä aj z dôvodu, aby sa tento poškodený mohol ľahším spôsobom domáhať náhrady cestou MSSR. Preto apelujem na súd, že prípadne odkaz na občianske súdne konanie by toto konanie mohlo trvať neúmerne dlhú dobu a tak isto je spojené s vysokými nákladmi konania.“

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal ďalšie dokazovanie v rozsahu a spôsobom, ako vyplýva, zo zápisníc o hlavnom pojednávaní.

Zo znaleckého posudku Mgr. L. X., znalkyne z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých, č. 16/2014 zo dňa 09.10.2014 vyplynulo, že osobnostná výbava poškodeného je jednoduchšia, s intelektom v pásme podpriemeru, s nenarušenou integritou. V štruktúre prvky disharmónie, plynúcej z uvoľnenejšieho brzdového systému, nezodpovednosti, impulzivity, strhávajúcim k maladaptívnejším prejavom správania, slabšej adaptability. Emotivita egocentrická, interpersonálne väzby plytšie, s nízkou empatiou a emočným vkladom do väzieb, labilnejšia afekto - emotivita, pri

situačnom náraste afektov reaktibility, aj s prvkami agresivity, ktorá je vo väčšine štandardných situácií kontrolovaná a korigovaná stenickými mechanizmami. Agresivita ako osobnostná komponenta nie je nadmerne zvýraznená. Obžalovaný A. J. - je osobnostne integrovaný, intelektovo - mnestická výbava v pásme slabšieho priemeru, so zachovanou kontrolou reality, anamnesticky s prvkami diskrétno narušenej harmónii vývoja, bez závažnejšej maladjustácie a maladaptácie, bez vypuklých psychopatických rysov, s plochšou, egocentrizovanou emotivitou, orientovaný na subjektívne potreby, s menej významným postavením vyšších citov, prevažne schopný konformného prispôsobenia s epizodickými, situačnými výkyvmi. Tendencia k dominancii a agresivite nie sú ako osobnostné črty nadmerne, patologicky zvýraznené. Obžalovaný D. Q. - osobnosť probanda je diferencovaná, bez narušenej integrity, s intelektovou výbavou v pásme populačného priemeru, správanie determinujú v značnej miere neupokojené túžby a nezdary, znížená tolerancia voči neúspechu, priťahovaný vonkajšími podnetmi, s ľahkým poddaním sa ich vplyvu, nekompromisnosťou pri úsilí po kompenzácií v rámci kompenzátórneho správania sa môže vyskytnúť aj odbrzdené, impulzívne vybijanie afektov, emotivita egocentrizovaná, schopný však v základnej miere participovať na pozitívnych sociálnych vzťahoch, sociabilita so schopnosťou primeraného konvenčného prispôsobenia, bez závažnejšej maladjustácie. Agresivita potláčaná, pri kumulácii napätia a v kritických situáciách nutné počítať s viac uvoľnenou, menej brzdenou reaktibilitou, ktorá môže niesť aj prvky agresivity, agresívne založenie však nie je kľúčovým osobnostným momentom, potreba agresívneho správania nie je preexponovaná. Ani u poškodeného a ani u obžalovaných neboli zistené žiadne patologické črty osobnosti, či už v podobe zmien osobnosti v dôsledku psychózy, organického poškodenia CNS, či rozvinutej látkovej alebo nelátkovej psychickej alebo somatickej závislosti. Intelekt poškodeného sa nachádza v pásme podpriemeru, bez chorobných vplyvov. Intelektová výbava obžalovaného A. J. je v pásme nižšieho populačného priemeru, bez známok chorobného úbytku či chorobných zmien v štruktúre intelektu. Intelektová úroveň obžalovaného D. Q. je v pásme populačného priemeru, intelekt nenarušený. U všetkých menovaných úrovní intelektu umožňuje rozlišovať medzi prípustným a neprípustným a umožňuje im chápať zmysel trestného konania. Všetci sú z hľadiska poznávacej a pamäťovej výbavy schopní adekvátne vnímať, zapamätať si a reprodukovať prežitú udalosť, ich podstatné detaily a okolnosti. Pokiaľ ide o vierohodnosť výpovedí znalkyňa konštatovala, že výpovede A. J. a D. Q. nevykazujú z psychologického hľadiska dostatočné známky vierohodnosti. Špecifická vierohodnosť U. P. v tomto kontexte je čiastočne znížená, jeho výpovede vykazujú prevažujúce známky psychologickej vierohodnosti.

Zo znaleckého posudku L.. L. U. vyplýva, že bodové hodnotenie zranenia na základe zákona č. 437/2004 Z.z. činí spolu 105 bodov (pomliaždenie hlavy a tváre 10 bodov, zlomenina nosovej priehradky 15 bodov, zlomenina nosových kostí 20 bodov a zlomenina jarmovej kosti s posunom 50 bodov) čo pri hodnote bodu 16,48 eur činí peňažné vyjadrenie zranenia sumu 1.730,40 eur.

Z lekárskej správy z centrálného príjmu Nemocnice s poliklinikou Sv. C. Y., a.s. zo dňa XX.XX.XXXX vyplýva, že u pacienta bolo zistené pomliaždenie tváre, zlomenina lícnej kosti tváre a nosovej kosti. Pacient udal, že ho kopali do tváre. Zranenie bolo spôsobené tupým násilím, pričom zranenie mohlo byť spôsobené tak ako uvádza pacient. Ide o ľahký úraz.

Z lekárskej prepúšťacej správy zo dňa 18.01.2014 vyplýva, že poškodený bol hospitalizovaný na klinike ústnej, čelustnej a tvárovej chirurgie v nemocnici v Ružinove od 13.01.2014 do 18.01.2014.

Z lekárskej správy L.. I. P. zo dňa 28.01.2014 vyplýva, že poškodený bo vyšetrený, zranenia mohli byť spôsobené napadnutím 2 osobami, udretím do tváre kopancami opakovane, pričom ide o ťažký úraz.

Z vyčíslenia vynaložených liečebných nákladov za zdravotnú starostlivosť poskytnutú poškodenému vyplýva, že celková suma činí 1707,23 eur a ide o vynaložené liečebné náklady zdravotnej poisťovne UNION zdravotná poisťovňa a.s.

Z odpisu registra trestov vyplýva, že obaja obžalovaní nemajú v ňom žiaden záznam.

Z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vyplýva, že obžalovaný Ľuboš Adámik má evidovaných od 01.01.2010 13 priestupkov (všetko porušenie pravidiel cestnej premávky) a obžalovaný D. Q. má evidovaných 5 priestupkov (štyrikrát ide o porušenie pravidiel cestnej premávky a jedenkrát ide o priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov).

Zo správy z G. R. vyplýva, že správania obžalovaných na verejnosti je slušné a nebolo prerokúvané.

Pokiaľ ide o navrhnuté doplnenie dokazovania zo strany splnomocneného zástupcu poškodeného U. P. spočívajúce vo vypracovaní znaleckého posudku znalcom z odboru stomatochirurgia, súd v zmysle § 277 ods. 2 Trestného poriadku tento návrh zamietol, nakoľko by neprispel k objasneniu skutku a presahoval by i rámec trestného konania.

Podľa § 15 Trestného zákona trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel'

a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo

b) vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzročený.

Podľa § 20 Trestného zákona ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatel'ov (spolupáchatelia), zodpovedá každý z nich, ako keby trestný čin spáchal sám.

Podľa § 123 ods. 2 Trestného zákona ublížením na zdraví sa na účely tohto zákona rozumie také poškodenie zdravia iného, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie, počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného.

Podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona k to inému úmyselne ublíži na zdraví, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až dva roky.

Podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona kto sa dopustí slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že napadne iného.

Na základe vykonaného dokazovania považoval súd vinu obžalovaných za žalovaný skutok za preukázanú riadne a v rozsahu nevyhnutnom na zákonné rozhodnutie. Aj keď obžalovaní spáchanie skutku popreli, argumentujúc, že síce došlo ku konfliktu medzi obžalovaným Q. a poškodeným P., títo si však vymenili len po jednej facke, a to otvorenou dlaňou a potom sa nič nedialo, sú obaja podľa názoru súdu spoľahlivo usvedčovaný obsahom výpovede poškodeného U. P. a svedkyne M. B. v súhrne s výpoveďou znalca L. L. U. ako aj obsahom znaleckého posudku Mgr. L. X.. Na rozdiel od obžaloby súd zistil, že ku skutku došlo v čase okolo 00.30 hod. až 1.00 hod. dňa 01.01.2014 a preto upravil skutkový dej v súlade s výsledkami dokazovania. Obžalovaní ako i svedkovia navrhnutí obžalovanými (svedok U. a svedok F.) nepopreli, žeby k nejakému incidentu medzi obžalovanými a poškodeným došlo. V podstate popreli len priebeh napadnutia poškodeného ako aj útoky na neho. Súd ich výpovede ako aj výpovede svedkov F. a U. považoval za účelové. Napríklad obžalovaný Q. tvrdil, že keď vychádzal z toalety, poškodený s frajerkou sa tam hádali a potom obžalovanému J. povedal, aby mu dohovoral. Naopak svedok F. pred súdom tvrdil, že poškodený si začínil do Q.. Za účelovú súd považuje aj výpoveď svedkyne Y. B., ktorá tvrdila, že nielen nevidela konflikt, ale ani o ňom nepočula. Samotní obžalovaní tvrdia, že k nejakému konfliktu i keď len fackovaniu došlo. A aj svedkovia F. a U. tvrdia, že pri tomto konflikte boli. Je nepravdepodobné a až vylúčené, aby táto svedkyňa o konflikte ani len nepočula. Pričom svedkyňa B. tvrdila, že to bola práve ona, ktorá dala poškodenému servítku, aby sa poutieral. Zaujímavým faktom je aj tá skutočnosť, že svedkyňa B. tvrdila, že poškodeného nepoznala, ale vedela uviesť dokonca i to, že čo mal poškodený v ten večer oblečené a dokonca vedela i čo pil a aj koľko pil, avšak napriek tomu, že obžalovaných poznala, nevedela uviesť čo pili, ale vedela uviesť, že nepili veľa. Poškodený ako aj svedkyňa B. zhodne vypovedali o incidente napadnutia poškodeného a ďalších skutkových okolnostiach prípadu. Z výpovede svedkyne B., ktorá aj keď nebola priamym svedkom útokov na poškodeného obžalovanými, vyplýva, že táto poškodeného našla ležať na zemi, pričom mal zranenia, ktoré sa zhodovali s výpoveďou samotného poškodeného. Bolo preukázané, že k nejakému konfliktu medzi obžalovanými a poškodeným došlo a preto v podstate aj svedkovia U. a F. išli za obžalovanými a poškodeným do chodbičky, kde došlo k incidentu. Je zrejmé, že išlo o väčší spor a preto obaja spomínaní svedkovia mali potrebu ísť obžalovaným na „pomoc“. Podľa názoru súdu bolo preukázané, že obžalovaný J. chytil poškodeného okolo ramien a ťahal ho k chodbe smerujúcej k toaletám baru „U R.“, následne už na chodbe mu chytil ruky vzadu za chrbtom a tam k nemu pristúpil obžalovaný Q., ktorý ho udrel päťou do oblasti tváre a keď padol na zem ho ešte kopal. Poškodený spoľahlivo opísal celý skutkový dej, pričom samotný znalec uviedol, že k

mechanizmom, ktorý poškodený uviedol, je možné spôsobiť zranenia, charakteru ako utrpel. Treba tiež poukázať na skutočnosť, že výpovede obžalovaných nevykazujú z psychologického hľadiska dostatočné známky vierohodnosti, pričom výpoveď poškodeného vykazuje prevažujúce známky psychologickej vierohodnosti. Výpovede obžalovaných sú vyvrátené samotnými zraneniami poškodeného, pričom tieto zranenia sú popísané v lekárskejších správach a už v spomínanom znaleckom posudku L. L. U.. Súd obhajobným tvrdeniam obžalovaných neuveril. Tieto vyznievajú účelovo a to za účelom zbavenia sa trestnoprávnej zodpovednosti za skutok, ktorý spoločne spáchali. Súd po vykonanom dokazovaní nenašiel žiaden dôvod sa domnievať, že by výpoveď poškodeného U. P. bola účelovo vymyslená. Nebolo preukázané, že by mal alebo mohol mať záujem kriminalizovať obžalovaných, t.j. že by skutkový dej, ktorého bol súčasťou, vymyslel v snahe privodiť trestné stíhanie obžalovaným. Preto súd svedeckú výpoveď poškodeného akceptoval ako vierohodnú, pravdivú, z obsahu ktorej sa v spojení s listinnými dôkazmi a v spojení s výpoveďou svedkyne B. podáva logický a jednoznačný záver o vine obžalovaných za žalovaný skutok.

Protiprávnym konaním, opísaným vo výroku rozsudku, obžalovaní naplnili znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 156 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko spoločným konaním inému úmyselne ublížili na zdraví, v súbehu s prečinom výtržníctva spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, nakoľko spoločným konaním sa fyzicky na mieste prístupnom dopustili výtržnosti tým, že napadli iného. Obžalovaní sa skutku dopustili ako plne trestnoprávne zodpovedné subjekty. Súd nemal za preukázanú absenciu trestnej zodpovednosti obžalovaných za tento skutok. U obžalovaných ide o konanie úmyselné, pretože chceli spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom, ktorým záujmom je ochrana ľudského zdravia ako aj medziľudské vzťahy a určité zásady slušného správania na verejnosti alebo na mieste verejnosti prístupnom.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 37 písm. h) Trestného zákona prirážajúcou okolnosťou je to, že páchatel' spáchal viac trestných činov.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne súd na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a prirážajúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona ak prevažuje pomer prirážajúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu prihliadol súd najmä na spôsob spáchania činu obžalovaného, na následok tohto činu, na zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Za zbiehajúcu sa trestnú činnosť im súd ukladal úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný, v tomto prípade podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona. U obžalovaných súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť. Pokiaľ ide o prirážajúcu okolnosť, túto súd zistil v súlade s § 37 písm. h) Trestného zákona, t.j. obaja obžalovaní spáchali viac trestných činov. Pri ukladaní trestu v tomto prípade dochádzalo k zvýšeniu dolnej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu vzhľadom na prevažujúci pomer prirážajúcich okolností. Vyhodnotiac okolnosti spáchania žalovaného skutku, mieru ich zavinenia, ich osobné pomery a možnosti ich nápravy, vezmúc do úvahy aj následok spáchania činu, dospel súd k záveru, že na obžalovaných je možné v záujme efektívneho dosiahnutia účelu trestu (ochrana spoločnosti a náprava páchatel'a) pôsobiť aj trestom výchovným. Preto súd podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona uložil obžalovaným trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, t.j. na spodnej hranici upravenej trestnej sadzby (1 až 3 rokov), keďže došlo k zvýšeniu dolnej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu, pričom im podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona výkon tohto

trestu podmiennečne odložil a určil im primeranú skúšobnú dobu. Takto uložený trest považuje súd za zákonný, dôvodný a primeraný, zodpovedajúci zásadám ukladania trestov v zmysle Trestného zákona, požiadavkám individuálnej a generálnej prevencie, ktorý v dostatočnej miere vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatel'ov spoločnosťou. Podľa názoru súdu o obžalovaných nie je dôvod, aby im súd uložil iný trest, ako napríklad trest peňažný ako sa domáhala obhajkyňa jedného obžalovaného. Navyše zo spisu vyplýva, že obaja sú nezamestnaní, čo sami uviedli pri výsluchoch.

Poškodená spoločnosť UNION zdravotná poisťovňa, a.s. ako aj poškodený U. P. si v trestnom konaní riadne a včas uplatnili nárok na náhradu škody. Preto súd oboch obžalovaných zaviazal k náhrade škody spoločne a nerozdielne, ktorá korešponduje s vyššie uvedenými a oboznámenými listinnými dôkazmi na hlavnom pojednávaní. Keďže si poškodený Peter Sás uplatnil viac, súd menovaného poškodeného odkázal so zvyškom nároku na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie sa podáva na súde, proti ktorému rozsudok smeruje. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.